Anmærkning.		1856.		1872.	
	Overført...	.....	1,864	.....	1,219
13	**De militære Ministerier.**				
	Krigsministeriet	49		14	
	Marineministeriet	29		11	
			78		25
	Hæren.				
	Det egentlige Officerskorps	810		569	
	Civilmilitære Embeder	189		118	
14	Undervisningsanstalterne	54		1	
	Bornholms Milice	43		"	
	NB. Klædefabriken	3		3	
			1,099		691
	Søværnet.				
	Det egentlige Officerskorps	129		97	
	Særlige militære og civilmilitære Embeder	71		39	
			200		136
	I det Hele...	.....	3,241	.....	2,071

Altsaa Formindskelsen af Embedernes Antal: 1,170.

Anmærkninger:

For Civiladministrationens Vedkommende er Antallet af Embeder taget af Finantslovforslaget for 1850—51 og Status 1872 efter de nugjældende Lønningslove, saaledes at de Embeder, som ifølge disse ere bestemte til Inddragelse ved Vacance, ikke ere medregnede. Som Følge heraf er det Statsomraade, hvortil Embederne svare, ganske det samme for 1850 og 1872.

For Militæretaternes Vedkommende har Aaret 1850 ikke kunnet benyttes som Udgangspunkt paa Grund af den da bestaaende Krigstilstand. Da en Tilbagevenden til normale Forhold først successivt fandt Sted, og de detaillerede Oplysninger først findes i Statsbudgettet for 1856—57, er Aaret 1856 valgt til Sammenligning; men da Hærplanen af 1842 ogsaa da var i det Væsentlige gjældende, og Søværnets nye Lønningslov af 21de Juni 1856 endnu ikke gjennemført, kan dette Aar ligefrem sættes i Stedet for 1850. Aaret 1856 er da ogsaa benyttet for selve de militære Ministeriers Vedkommende. Den nuværende Status er selvfølgelig tagen efter Lovene om Hærens og Søværnets Ordning; men da Ministerierne endnu ikke ere lovordnede, er der gaaet ud fra de for Tiden faktisk bestaaende Forhold.

Af Oversigten har man ganske udeladt hele Geistligheden saavelsom Embederne i Koloniernes Centralbestyrelse, i Vestindien og paa Island ligesom paa Færøerne og i Grønland.

Denne Oversigt kan ikke gjøre Fordring paa at være fuldkommen nøiagtig i alle Enkeltheder; men det kan betragtes som sikkert, at det Antal af bortfaldne Embeder, som den i det Hele udviser, er et Minimum, og det er sandsynligt, at det virkelige, nøiagtige Tal endogsaa er ikke saa ganske ubetydelig større. Forsaavidt der nemlig i Tallene for 1872 muligvis skulde have indsneget sig en eller anden Feil, vil denne efter Beskaffenheden af det benyttede Materiale — Lønningslovene — kun kunne være forholdsvis forsvindende; men anderledes forholder det sig med Tallene for 1850 for Civiladministrationens Vedkommende, idet det hertil benyttede Materiale, Finantslovforslaget for 1850—51, ingen direkte Oplysning indeholder om Pensionsretten og derfor ved den nu fore-